

STUDII ȘI CERCETĂRI DE BIODIVERSITATE

vol. 1

Editura SITECH
Craiova, 2019

– Cuvânt înainte, Alexandru T. Bogdan.....	5
– Introducere, Gabriela Sabău.....	9
– Călin Georgescu, <i>Proiect de țară: Hrană, Apă, Energie</i>	11
– Dan M. Constantinescu, Alexandru T. Bogdan, Marcel Theodor Paraschivescu, <i>Efectele biodiversității și calității conservării fânului asupra sănătății și, mai ales, asupra fertilității la rumegătoare</i>	19
– Laurențiu Ciornei, <i>Impactul activității turistice asupra mediului în Delta Dunării</i>	26
– Emil DINGA, <i>Specia om – considerații filosofice, morale și ecologice</i>	37
– Emilian M. Dobrescu, Edith Mihaela Dobrescu, <i>Despre organisme modificate genetic (OMG)</i>	42
– Emilian M. Dobrescu, Diana Mihaela Țîrcă, <i>Crima de mediu. Realitatea crudă.</i>	76
– Paul Lucian, <i>Politica de mediu a Uniunii Europene și biodiversitatea</i> ...	89
– Otilia Manta, <i>Provocările actuale ale biodiversității în contextul dezvoltării serviciilor financiare</i>	104
– Ștefan Mantea, <i>Biotehnologiile între teamă și realitate</i>	116
– Marcel Theodor Paraschivescu, Marcel Paraschivescu, George Florea Tobă, <i>Rolul biodiversității din zoocultură în securitatea alimentară a omenirii</i>	124
– Tiberiu Viorel Popescu, <i>Specii pe cale de dispariție. Reglementări normative</i>	136
– Tiberiu Viorel Popescu, <i>Egalitatea și unitatea în biodiversitate</i>	143
– Gabriela Sabău, <i>Introducere în economia ecologică și noua frontieră - oceanul</i>	149
– Mariana Sandu, <i>Biodiversitatea - suport pentru dezvoltarea durabilă</i> ..	154
– Petru Solonaru, <i>Sacralitatea albinei</i>	175

În întreaga lume, milioane de oameni au început să transpună în practică viziunea și principiile celei mai rapide și profunde transformări sociale a timpurilor noastre: revoluția sustenabilității. Astăzi, sustenabilitatea oferă limbajul comun care leagă problemele centrale cu care se confruntă civilizația noastră. Ca principiu organizatoric, sustenabilitatea reflectă interdependența preocupărilor și soluțiilor ecologice, economice și sociale. Într-o lume sfâșiată de contradicții ireconciliabile, revoluția sustenabilității este singura situată într-o poziție ideală pentru a furniza contextul necesar unui larg dialog social și un catalizator pentru acțiunea concretă.

Acest proiect de țară prezintă viziunea, direcțiile de acțiune, soluțiile și obiectivele specifice ale unei adevărate revoluții a sustenabilității în România. Pentru România, conceptul de sustenabilitate nu este doar un concept la modă sau încă un cuvânt gol din limbajul politicianist. El este o necesitate vitală, însăși esența proiectului de țară pentru următoarele decenii. Clasa politică a avut grijă să torpileze Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă din 2008. Dar nu a putut înăbuși spiritul și viziunea ei. Ele se vor reaprinde în contextul noii economii civice a revoluției sustenabilității. O revoluție prin care România va renaște.

Obiectivul strategic național este ca românii să trăiască în prosperitate, să-și recâștige demnitatea, hoția sa fie stărpită, iar țara să ajungă acolo unde merită, conform potențialului natural și uman pe care îl deține. România trebuie să devină un lider în Balcani și în Europa, pe teme mari și precise. Avem toate atuurile pentru a depăși nivelul statelor Uniunii Europene (UE) la principalii indicatori ai dezvoltării sustenabile în domeniile economic, social și uman către orizontul anilor 2020. Acest obiectiv nu poate fi realizat în cadrul actualului sistem economic și social nesustenabil, care a condus țara la ruină. Toate guvernele României au încurajat exploatarea nemiloasă a patrimoniului natural și a populației, deși obligația lor era să protejeze oamenii și natura împotriva exploatării, din orice parte ar fi venit ea. Această situație va înceta odată ce revoluția sustenabilității va reda românilor prosperitatea și demnitatea pierdute, precum și speranța în viitor.

Vom stabili țintele intermediare și de lungă durată ale dezvoltării sustenabile a României printr-o largă consultare a forurilor de decizie cu toți factorii relevanți: mediul de afaceri, comunitatea științifică, Biserica și societatea civilă. Ce trebuie să facem mai întâi? Pare un răspuns imposibil de dat, numai că nu așa se pune problema. Nu trebuie să ne preocupe problema priorității. Trebuie să le facem pe toate, cu chibzuință și realism, cât mai repede și mai bine. Avem convingerea că schimbarea radicală a calității vieții în România poate avea loc rapid și ușor în câteva luni. Acest lucru presupune fermitate în aplicarea direcțiilor de dezvoltare, iar noul guvern să fie incoruptibil și să dea exemplu personal de moralitate, jertfă și patriotism. Ordinea, disciplina, cuvinte puține, dar

transpuse în multe și frumoase fapte, trebuie să fie farul călăuzitor. Corupția endemică din România de azi este una din principalele cauze ale nesustenabilității economiei românești și a nedreptăților de tot felul. Iată de ce ea trebuie scoasă în afara legii.

Eficiența și suportabilitatea socială vor fi indicatori de bază: trebuie să obținem o valoare adăugată cât mai mare, cu un consum cât mai mic de resurse. În același timp, trebuie să rezolvăm în ritm accelerat unele probleme care în țările din Vestul Europei și-au găsit răspuns cu decenii în urmă. Atingerea obiectivelor-țintă nu poate fi garantată pe termen mediu și lung, decât dacă structura și funcționarea sistemului politic și socio-economic se dimensionează și se adaptează continuu la configurația și capacitatea de suport a capitalului natural, material, social și uman de care dispunem. În ultimii 25 de ani s-a produs o supradimensionare continuă a sistemului politic, sufocat de legi și reglementări numeroase și contradictorii, imposibil de aplicat.

Un asemenea pas istoric, cum este revoluția sustenabilității, reclamă imperativ realizarea unui consens național, acceptarea unei strategii a interesului comun, care ar trebui să se ridice deasupra confruntărilor politice și a ciclurilor electorale. Cooperarea trebuie să devină *modus operandi*, nu numai în economie, ci în întreaga societate românească. Restaurarea sentimentului de încredere reciprocă, o trezire a imboldului asociativ și a spiritului de întrajutorare sunt absolut necesare. Fără conlucrare și dăruire nu pot renaște micile comunități, care stau la baza oricărei societăți sustenabile, nu se poate concepe crearea și răspândirea largă a bogăției și a autonomiei economice a fiecărui cetățean. Va fi un test de maturitate pentru partidele politice și pentru societatea românească, în general, dar asta ne va uni, dacă vrem să trăim mai bine.

România deține un capital natural superior multor țări membre ale Uniunii Europene. Sustenabilitatea este domeniul unde putem concura de la egal la egal în cadrul UE, cu condiția să lucrăm cu seriozitate și realism. În funcție de rezultate, obiectivele noastre vor putea fi reajustate după câțiva ani în direcția stabilirii unor ținte mai ambițioase. Viitoarele programe sectoriale și regionale vor trebui să țină cont de valoarea autentică a patrimoniului natural, material, social și uman existent. Există premise reale pentru ca România să devină un exemplu european de utilizare și de conservare rațională a resurselor, în condițiile unei dezvoltări echilibrate și ale creșterii continue a calității vieții. Premisa cea mai importantă o constituie omul însuși: voința de a elabora proiecte viabile, adecvate realității, și de a le implementa.

Ideea de sustenabilitate presupune o corelare organică între dezvoltarea diferitelor sectoare ale economiei și societății, pe de o parte, și între regiunile țării, precum și alocarea corespunzătoare a resurselor financiare disponibile, în funcție de prioritățile convenite. Pentru a decide ce avem de făcut și în ce ordine, trebuie să înțelegem clar situația în care ne aflăm. În România, tranziția către democrația funcțională și economia de piață a fost prelungită și dureroasă. Să nu repetăm greșelile și să valorificăm succesele, atâtea câte au fost!

1. Întărirea instituțiilor fundamentale ale statului și a ordinii constituționale.

Paralel cu adâncirea democrației la toate nivelurile, un efort național de o asemenea anvergură cere o consolidare a rolului de îndrumător și coordonator al statului. Principalele instituții democratice (autoritățile legislative, executivă și judecătorească) trebuie să găsească modalități practice de a conlucra armonios și eficient spre binele țării, evitând blocajele artificiale și confruntările sterile. Fiecare persoană investită cu putere de decizie trebuie să poarte răspunderea profesională și morală și, după caz, juridică pentru faptele sale. Trebuie adoptată mult amânata lege a funcționarului public. Un rol hotărâtor în monitorizarea și controlul performanței funcției publice revine organismelor societății civile, care trebuie să răspundă cu adevărat menirii lor, precum și unei prese scrise și audiovizuale care respectă propriile norme deontologice. Avem nevoie de legi care să protejeze presa liberă de influențele nefaste ale „oamenilor cu bani”.

2. Dezvoltarea durabilă ca element de bază a politicii de stat.

Este nevoie de o idee revoluționară, unificatoare, capabilă să mobilizeze în mod conștient contribuțiile celor mai bune minți ale țării spre un scop precis, idee care să se bucure de acceptare și sprijin din partea populației. Conceptul dezvoltării durabile ne oferă o asemenea alternativă, alături de democrația economică, numită de unii autori distributism sau economia proximității (răspândirea bunăstării pe scară largă, prin generalizarea și încurajarea micii proprietăți productive și a formelor asociative.) Este vorba de un ansamblu de politici publice, măsuri legislative și inițiative concrete, coerent articulate, destinate creării și dezvoltării de bănci populare, cooperative de producție și distribuție, uniuni de credit, întreprinderi cu lucrători-proprietari, producție în parteneriat (peer to peer) etc. Mica proprietate nu poate supraviețui în lipsa cadastrului general. Acesta va fi pus la punct și va apăra proprietatea fiecărui român și democrația reală. Fiecare om, fiecare familie, fiecare comunitate trebuie să știe cu cât îi va fi mai bine mâine, peste o lună, un an, 5, 10, 20 de ani și ce trebuie să facă pentru aceasta.

3. Tranziția economică spre economia civică.

Revoluția sustenabilității va înfăptui trecerea de la un sistem economic interesat doar în investiții extractive (extragerea până la epuizare a energiilor înmagazinate în sol, subsol, în apă, plante, animale și oameni) către o economie civică, funcțională, bazată în mare parte pe energie regenerabilă – o economie menită să protejeze natura și să satisfacă nevoile oamenilor, printr-un sistem de producere și răspândire largă a bogăției. Economia civică va fi un sistem economic și social mai echitabil, mai moral și mai stabil. Întrepătrunderea factorilor economici și a celor sociali nu se va face însă prin privilegierea statului dacă și prin redistribuirea egalitaristă de tip socialist, ci prin răspândirea largă a unor forme asociative de proprietate productivă (asupra pământului, uneltelor, resurselor de educație) și prin accesul facil la capital ieftin. Măsurile legislative și de altă natură vor urmări prevenirea concentrării puterii economice în câteva mâini. Dinamismul econo-

mic al României sustenabile se va baza cu prioritate pe capitalizarea micului producător și susținerea piețelor locale; încurajarea și apărarea unor noi forme de proprietate productivă (de exemplu băncile populare, cooperativele) menite să reziste mașinațiunilor și presiunilor venite din partea speculatorilor; îmbunătățirea guvernantei întreprinderilor, a managementului micro- și macroeconomic; agricultura țărănească, sectorul IT și industriile verzi, ca locomotive ale dezvoltării sustenabile.

4. Tranziția și securitatea energetică. România este încă o țară energofagă. Intensitatea energiei primare și energiei finale este de 3 ori mai mare decât media europeană, în contextul în care accesul la resursele de petrol și gaze devine tot mai costisitor. Dependența de importul de energie primară a ajuns la 25% la gaze naturale și petrol, cu tendințe de creștere, pe măsura epuizării resurselor proprii. Infrastructura energetică este în mare parte învechită și ineficientă, iar efectele negative asupra mediului continuă să fie substanțiale. Valorificarea potențialului însemnat de economisire a energiei poate fi realizată prin creșterea eficienței energetice, reducerea pierderilor de energie și a intensității energetice în industrie, în sectorul utilităților publice și în cel rezidențial. Asigurarea sustenabilității pe termen lung a consumului energetic și de materiale se va face pe baza evaluării realiste a capacității de suport a capitalului natural și ameliorării semnificative a productivității resurselor. Securitatea energetică va fi însă obținută doar prin implementarea tranziției energetice, trecerea la utilizarea energiei din surse regenerabile (eoliană, solară, hidro). Revoluția sustenabilității îi va transforma pe mulți români în proprietari, producători și consumatori de energie, care nu vor mai depinde de energia centralizată. Independența energetică nu înseamnă decuplarea de import, ci se traduce prin faptul că românii trebuie să aibă în proprietate și gospodărire propria sursă de producere a energiei regenerabile (solară, eoliană) în baza conceptului de „energie distribuită”.

5. Modernizarea sistemelor de sănătate, învățământ, cercetare și inovare. Starea de sănătate a populației, echiparea ei cu acele cunoștințe și deprinderi indispensabile pentru societatea de mâine reprezintă condiții obligatorii pentru menținerea și avansarea țării. Redresarea situației demografice, care tinde să devină catastrofală, este, de asemenea, o necesitate stringentă care trebuie abordată printr-un program național cu bătaie pe mai multe decenii. Vom investi în educație și formare profesională, cercetare și invenție, în punerea rapidă în practică a tehnologiilor de vârf, promovarea consecventă a criteriilor de ecoeficiență. Vor fi adoptate opțiuni clare pentru profesionalizarea forței de muncă. O atenție deosebită va fi acordată noilor forme de producție în parteneriat (care includ colaborarea de tip „peer to peer”, „open source”, distribuția pe Internet, accesul la platforme comune). Profesioniștii care lucrează în cadrul acestor organizații partenariale au marele avantaj că ideile lor trec direct în producție, nu au nevoie de finanțare și nici de utilaje mari. Bugetul alocat învățământului și sănătății va fi sporit prin reducerea unor cheltuieli guvernamentale care nu își vor mai găsi vreodată locul în cadrul noii economii civice. Vor dis-

Libris
Respect pentru oameni și calitate

părea coloanele de mașini oficiale, elicopterele și alte convoaie, ambasadele nenumărate cu personal suprastufos, vilele de protocol inutile care storc bugetul, chiriașii de lux, foștii funcționari care ocupă abuziv apartamente sau vile, institute de cultură în zone care nu ne interesează, consulate nenumărate care nu servesc românii din străinătate, se vor acorda puteri suplimentare Curții de Conturi, care nu poate trimite în judecată etc. Toate sursele de îmbogățire frauduloasă pe spinarea statului vot fi eradicate.

6. Stimularea și dezvoltarea capitalului național prin politici monetare ferme, reducerea și raționalizarea fiscalității. Vom încuraja și sprijini formarea unui capital autohton solid, capabil să concureze cu succes pe piețele interne și internaționale, de la sectorul financiar-bancar și până la antreprenoriatul dinamic de la firul ierbii în industrie, servicii, agricultură și silvicultură. În consonanță cu tendințele dominante în lumea modernă, povara fiscalității trebuie să se mute de la impozitarea muncii spre taxarea consumului de resurse. Vom crea o rețea de bănci populare și cooperatiste, uniuni de credit, care va finanța revoluția sustenabilității din economie, în primul rând din agricultură.

7. Descentralizarea deciziilor economico-sociale conform principiului subsidiarității. Subsidiaritatea înseamnă că toate hotărârile principale privind dezvoltarea localităților, județelor și regiunilor istorice ale țării, și nu altele, trebuie să se ia la cel mai mic nivel de organizare administrativă care le poate asigura fezabilitatea și eficiența. Descentralizarea deciziei presupune, în primul rând, eradicarea corupției de la toate nivelurile, iar ulterior, alocări bugetare mai substanțiale, în condițiile menținerii integrității statului național român unitar și a prerogativelor sale în ceea ce privește asigurarea dezvoltării armonioase, de ansamblu, a țării. Implicarea activă a cetățenilor și a comunităților capătă astfel o importanță primordială în evaluarea și corectarea performanței efective a autorităților locale.

8. Relansarea agriculturii, asigurarea independenței alimentare a țării. S-a spus, cu deplin temei, că hrana, apa și energia sunt factorii esențiali ai progresului în secolul XXI, componente vitale ale avuției și securității naționale. Conform aprecierii experților internaționali, România dispune de un potențial considerabil în toate aceste trei domenii, în special în agricultură, mult peste media statelor Uniunii Europene. Sectorul agricol va fi relansat, prin sprijinirea gospodăriei țărănești și a agriculturii tradiționale, pentru a asigura populației o hrană sănătoasă și independența alimentară a țării. România trebuie să devină un Centru European de Excelență pentru agricultura organică și sustenabilă. Producția agricolă a gospodăriilor țărănești va fi organizată în forme cooperatiste moderne, cu respectarea legislației UE (nici o legătură cu fostele CAP-uri comuniste) mai ales în domeniul distribuției. Gospodăria țărănească tradițională și producția sa agricolă vor fi ajutate de stat prin credite cu dobândă zero. Reindustrializarea țării va porni de la parteneriatul sat-oraș și se va face, în primul rând, după obiectivul agricol urmărit. Vor fi eliminate total industriile poluante și ineficiente.

9. Conservarea și gestionarea patrimoniului natural și cultural. Capacitatea de suport a capitalului natural este depășită, iar decalajul tinde să se mărească, în măsura în care o seamă de programe sectoriale urmăresc obiective contradictorii și intră în conflict cu însuși conceptul de dezvoltare durabilă, generând, evident, efecte negative pe termen lung. România a ajuns să fie o țară săracă în păduri, ceea ce explică gravele dezechilibre ecologice și frecvențele catastrofe naturale din ultima perioadă. Pe ansamblu, s-a redus potențialul productiv și coprotectiv al pădurilor, cu consecințe asupra stării economice și ecologice a țării noastre. Gospodărirea rațională a resurselor de apă, protecția pădurilor, conservarea mediului și a biodiversității sunt componente esențiale ale avuției naționale. Este crucial să protejăm solul, ca primă resursă strategică a României, alături de fondul forestier, care trebuie să crească la 34% din suprafața țării până în 2030. La fel de importante sunt revitalizarea economică și socială a zonei montane și a zonelor umede; încurajarea turismului, în special a celui ecologic, balneoclimateric și cultural; îmbunătățirea și diversificarea ocupării forței de muncă în mediul rural, inclusiv prin realizarea unor produse de nișă, tradiționale sau ecologice. Adoptarea unei legislații pentru protejarea patrimoniului arhitectural tradițional, atât la sate, cât și la orașe. Este necesară adoptarea unui plan de dezvoltare dinamic, pentru ca resursele naturale să fie exploatate în beneficiul românilor. În acest scop, se impune crearea unui Fond Suveran, alimentat din redevențele și profitul rezultat din exploatarea rațională și responsabilă a resurselor naturale. La început, acest fond va fi alimentat din banii obținuți prin confiscarea averilor dobândite ilicit în ultimii 25 de ani. Deșeurile trebuie să fie considerate o resursă, iar nu ceva care poate fi aruncat. Bucureștiul produce 7.000 de tone de deșeuri menajere pe zi, care au un potențial de valorificare de 60% pentru producerea de energie, 30% reciclare și 10% recuperare de metale diverse. Avem nevoie de o legislație care să garanteze dreptul cetățeanului român la apă potabilă suficientă și de cea mai bună calitate și să asigure dreptul la apă pentru satisfacerea cerințelor igienico-sanitare la standarde europene ridicate. Apa este un bun public, nicidecum o marfă. Aprovizionarea cu apă și gestionarea resurselor de apă nu vor fi supuse „liberalizării piețelor”. Apele minerale și termale sunt parte din patrimoniul natural al României și nu pot fi privatizate sau înstrăinate. Sub nici un motiv nu putem permite entităților economice, cum ar fi firmele din industria extractivă și agricultura industrială, cele care se ocupă cu depozitarea deșeurilor menajere și industriale, să contamineze sau să distrugă resursele noastre de apă, de suprafață și subterane.

10. Ocrotirea familiei. La temelia României trebuie să stea familia creștină. Familia este întruchiparea perfectă a unității în diversitatea persoanelor, universul interpersonal al angajării reciproce, locul unde persoana se definește pe sine în relație cu ceilalți și principala comunitate care se interpune între individ și stat. În prezent, familia este considerată un element neesențial, de multe ori chiar stânjenitor, ceva ce ține de „orele de după muncă” – i se diminuează importanța și, uneori, este chiar batjocorită, prin inacceptabile lărgiri de

sens. Pentru orice guvernare responsabilă, ocrotirea familiei ca nucleu al alcătuirii sociale, grija față de tânăra generație, ca și față de persoanele vârstnice sau păturile defavorizate trebuie să se situeze la loc de frunte.

11. Securitatea personală și egalitatea de șanse a individului. Siguranța personală și a proprietății onest dobândite trebuie să fie asigurată prin măsuri ferme, fără compromisuri. Tot personalul Ministerului de Interne va fi verificat, schimbat și reorganizat, după principii morale și profesionale ferme. Încrederea publicului larg în imparțialitatea și independența Justiției, precum și în imunitatea acesteia la orice încercare de imixtiune a politicului, trebuie recăpătată, urmând să dea măsura profesionalismului și eficacității în acest domeniu. Vor fi date legi de responsabilizare a magistraților, în sensul că orice magistrat care a dat un verdict greșit va trebui să plătească pentru deciziile sale.

12. O politică externă și de securitate dinamică și constructivă pe plan regional, european și global. România își varespecta obligațiile față de alianțele, organismele și parteneriatele din care face parte, în măsura în care acestea le vor respecta pe ale lor față de România. În acest context, țara noastră poate și trebuie să-și asume un rol mai consistent în afacerile internaționale, atât pe plan bilateral, cât și în contextul mai larg internațional. Criza economică și cea financiară au dovedit, o dată în plus, însemnătatea diversificării relațiilor externe și a păstrării unor piețe tradiționale. Rolul diplomației române în promovarea intereselor economice ale țării peste hotare trebuie întărit substanțial, cu participarea efectivă a mediului național de afaceri. România trebuie să-și asume clar, în termeni conceptuali și în acțiunea practică, responsabilitățile care îi revin în zona extinsă a Mării Negre, în bazinul Dunării și în regiunea Balcanilor. România trebuie să își afirme vocația de punte de legătură și spațiu de dialog și complementaritate între culturi și să își valorifice avantajele care decurg din poziția geografică privilegiată, pe traseele viitoare ale schimburilor comerciale și de energie între Estul și Vestul spațiului eurasiatic. În acest context, se impune ca țara noastră să-și reia activismul cunoscut în cadrul organizațiilor internaționale guvernamentale și neguvernamentale, în special în sistemul ONU. Consolidarea capacității de apărare a țării nu este doar un angajament față de aliați, ci o cerință vitală a securității naționale, într-un context atât de complicat al relațiilor internaționale.

B. Obiective și soluții specifice

- Șomaj zero într-un an de la preluarea puterii de către un guvern de demnitate națională și declanșarea revoluției sustenabilității. Acest obiectiv se va realiza datorită trecerii la noul model economic, stârpirii corupției și încetării politicii de tip „după noi, potopul”, practică de marile corporații în România.
- Impozitare zero, timp de 10 ani, a sectorului IT din România. Sectorul românesc de IT are capacitatea să devină unul dintre primii jucători mondiali.
- Impozitare zero, timp de 10 ani, a gospodăriei țărănești de subzistență.

- Impozitare zero a oricărei ferme mici și mijlocii care face parte dintr-o cooperativă legal întemeiată.
- Impozitare zero a întregului ciclu de producție și distribuire a produselor tradiționale românești care îndeplinesc sau depășesc normele agriculturii biologice.
- Facilitarea achiziției de unelte agricole și alte materiale pentru producția de hrană sănătoasă.
- Wi-fi gratuit în toată România în 5 ani.
- Încurajarea producției și răspândirii de carte digitală.
- Mutualizarea firmelor private falimentate de proprietarii lor, pentru a obține avantaje necinstite. (Mutualizare = trecerea firmelor private sau de stat în proprietatea lucrătorilor lor și transformarea în firme cu lucrători-proprietari).
- Asistență gratuită pentru accesarea fondurilor europene de către cooperativele de producție și distribuție.
- Recapitalizarea micului producător prin intermediul uniunilor de credit și al băncilor populare.
- Tinerii și persoanele între 50-65 de ani care se mută în sate depopulate și care fac dovada exercitării unei activități productive vor fi scutiți de la plata tuturor impozitelor timp de 10 ani. Prima de instalare va consta în produse românești (unelte, articole casnice, materiale de construcție etc.) în valoare de 30.000 euro. Vor primi subvenții la hectar la nivelul mediei europene.
- Măsuri de încurajare a absolvenților universităților să se instaleze și să se implice în comunitățile rurale.
- Românii din diasporă care se repatriază vor primi scutiri de taxe și facilități pentru deschiderea unei afaceri.

România trebuie să știe ce vrea, iar poporul român să înțeleagă ce poate. Demnitatea țării – și a noastră, ca neam – este principalul scop, acum și în viitor.

EFECTELE BIODIVERSITĂȚII ȘI CALITĂȚII CONSERVĂRII FÂNULUI ASUPRA SĂNĂTĂȚII ȘI, MAI ALES, ASUPRA FERTILITĂȚII LA RUMEGĂTOARE

*Dan M. Constantinescu, Alexandru T. Bogdan,
Marcel Theodor Paraschivescu*

În această lucrare se reamintește faptul că fânul de bună calitate, la rumegătoare, este furajul consumat cu cea mai mare plăcere și cel mai indicat pentru toate categoriile de vârstă sau de stare fiziologică, dar mai ales pentru femelele în lactație. Se recomandă zdrobirea tulpinilor de lucernă în vederea uscării rapide și concomitente a tuturor părților plantei, ca și alternarea administrării acestei leguminoase cu graminee de cultură, sau din fânețe naturale. Fânul natural de deal sau de munte se recomandă la animalele cu diferite afecțiuni ginecologice și / sau medico-chirurgicale, pentru acțiunea sa în reglarea funcțiilor hormonale, imuno modulatorie și mai ales a fertilității. Conținutul bogat în microconstituenți cum sunt: vitaminele, substanțele minerale, cele fitochimice și enzimele, reprezintă cea mai mare calitate a acestui furaj. Când fânul de orice fel este atacat mai mult sau mai puțin de mușegaiuri, se recomandă administrarea drojdiei de bere, cu deosebire la femelele în lactație, în vederea neutralizării aflatoxinei ce ar putea ajunge în lapte.

Formarea raselor noi de mamifere și păsări s-a făcut prin selecția exemplarelor care au răspuns cel mai eficient la nutriția suplimentară cu fibroase valoroase și cu furaje concentrate bogate în elemente nutritive, dar mai ales în proteină, uneori și de origine animală. Acțiunea de selecție a reproducătorilor nu a avut ca obiectiv numai producția de carne și lapte, ci și capacitatea lor de a-și păstra fără modificări importante indicii de reproducție. Singura excepție a fost rasa Bleu-Blanc-Belge creată de crescătorii belgieni chiar în defavoarea conformației bazinului acestor animale care s-a îngustat, devenind impropriu unei fătări naturale. Acest defect genetic, se urmărește să se corecteze datorită concurenței pe care o prezintă pe piață alte rase de carne, care și-au păstrat capacitățile de reproducție originare.

În lucrarea „Biodiversitatea și calitatea furajelor în păstrarea sănătății la animalele domestice”¹, s-a arătat la paginile 28 și 29 despre rolul fânului natural de deal în corectarea neajunsurilor provocate de administrarea în hrana vacilor de lapte a unor cantități mari de furaje succulente procesate, cum sunt borhotul de bere și tăiteii umezi de sfeclă, ca și a unor tuberculifere administrate în coajă, cum este cartoful bogat în solanină. Fertilitatea vacilor la o fermă din județul Prahova în care singurul furaj succulent era borhotul de bere, a crescut brusc în luna februarie a anului 2005 de la sub 30%, la peste 50% prin introducerea în

¹ Constantinescu M. D., A T. Bogdan. (2015), *Biodiversitatea și calitatea furajelor în păstarea sănătății la animalele domestice*, Ed.Coral Sanivet, 55 pag.

rație și a fânului natural de Văleni, care a fost consumat de vaci ad libitum. În județul Covasna, unde pe timp de iarnă pe lângă siloz de porumb se administrează și cantități mari de cartofi întregi, căzuți la sortarea pentru consum uman, nu apar intoxicații la vacile de lapte iar indicii de fertilitate nu au de suferit datorită tot calităților excepționale ale fânului recoltat cu coasa și adunat cu grebla de pe crestele dealurilor și munților din zonă.

Dacă din grupa furajelor suculente s-a renunțat definitiv la cultivarea rădăcinoaselor pentru fermele mari de vaci de lapte (cu unele excepții pentru morcovii căzuți la sortarea pentru uz uman) în favoarea silozului de porumb, pentru fibroasele din rația vacilor de lapte, se folosește aproape în exclusivitate lucerna. Deși se cunosc calitățile acestei plante, respectiv conținutul ridicat în proteine, în precursori de vitamine și mai ales în vitamine și substanțe fitochimice (fitoestrogeni, flavone, pigmenți vegetali etc., cu rol în reglarea și stimularea activității hormonale și imunitare) precum și în calciu, magneziu și fier, fânul de lucernă de calitate superioară este foarte greu de preparat. Aceasta, din cauza diferenței dintre numărul de ore de expunere la soare necesare pentru a se ajunge la aceeași umiditate a diferitelor componente ale plantei. Inginerii mecanici agricoli au anulat acest inconvenient, anexând la anumite tipuri de cositori (nu la orice fel de astfel de utilaje) un dispozitiv care zdrobește părțile lignificate ale plantelor (respectiv tulpinile), grăbindu-le uscarea la căldura solară cu cel puțin 24-36 de ore. În acest mod, deshidratarea tulpinilor se sincronizează cu cea a frunzelor, împiedicând ruperea pețiolului și detașarea frunzelor de tulpină, cu pierderea lor în timpul recoltării de pe teren, sau al celorlalte manipulări. Dar chiar dacă presupunem că o cantitate mare de fân de lucernă s-a conservat în vrac sau în baloți de diferite dimensiuni în stare bună, tot nu s-a realizat acea diversitate de microconstituenți nutriționali necesari asigurării unei funcționări echilibrate a organismului. Fitoestrogenul specific lucernei, cumestrolul, substanță fitochimică specifică lucernei², cu efect stimulator asupra activității ovariene atât la vaci cât și la scroafe administrat un timp de mai multe luni la vacile de lapte sub formă de fân de lucernă de calitate superioară, poate provoca atât maturitatea concomitentă a doi foliculi ovarieni la vaci și apariția gemelării care de cele mai multe ori este însoțită de retenții placentare și de infecții puerperale grave, cât și o creștere nejustificată a avorturilor și a altor afecțiuni ginecologice atât la vaci cât și la oi. La scroafele care pășunează pe lucerniere după înțârcare, în perioada de montă, apar călduri neregulate și scăderea dramatică a fertilității.

Pentru a preveni apariția unor astfel de situații neplăcute și a diversifica conținutul în micro și macroconstituenți ai rației, la fermele de vaci de lapte „Tărzii” și „Bădeana” din jud. Vaslui, se administrează la vacile de lapte care produc constant în ultimii ani pe cap de vacă între 8.000 și 9.000 de litri de lapte, iar în 2013 peste 10000 l, fân plantă întreagă de lucernă și fân de graminee, în mod alternativ, la intervale scurte (în aceeași zi sau o zi unul, o zi altul). Dintre

² Nichita Georgeta (1984) - *Cantitate și calitate în nutriția animalelor*, Ed. Ceres, 158 pag. ;